

Сган. Да, но ако да знаехте колко ми е криво за това, и штъхъ по-добръ да предпочетъ . . .

Алс. То не е ништо, Мосйо, не е ништо, се не риенъ! (*Като му представя двъ саби*). Направете си трудъ, Мосйо, да си изберете една отъ тия двѣ саби.

Сган. Што? саби ли! та зашто това? азъ ги твърдъ не обичамъ.

Алс. Отъ какъ мосйо, отричате думата, којкто дадохте, мислѣж че не ште ви со види неумѣстенъ лйо пъти комплиманъ, когото ида да ви направи, и да приемете да си отсечемъ вратоветъ като двама образовани мжже.

Сган. Азъ, брате мой, немамъ нито глава за трошене, нито вратъ за сѣчене, нито кюремъ за пробождане!

Алс. Алонъ мосйо, заштото имамъ и друга работа.

Сган. Бе брате земете назадъ комплиментитъ си.

Алс. Не штешъ ли да се ударимъ? *Биенъ?*

Сган. Не, за Бога! ржката ми не дава да ударихъ човѣкъ, и най-вече младъ като васъ.

Алс. Тогава пардонъ мон ами!

(Удря го съ сабята).

Сган. Охъ! охъ! охъ!

Алс. Виждате, монъ шеръ, че върша работитъ си рѣдовно. Отказвате се да се вѣнчаете съ сестра ми като предварително дадохте дума; искамъ да се ударихъ съ васъ, вие го избѣгвате; тогава азъ ви удрямъ, и като честенъ човѣкъ щите опитате обнасянето ми.

Сган. Ахъ! ахъ! главо! што търси, падна ти се!

Алс. Алонъ мосйо! отнесете се кавалерски за да ви не теглїж ухото.

Сган. Чакай бе, братко! какъвъ гяволъ да прави?

Алс. Слушайте, мосйо. Истина е че азъ се обнасямъ малко грубо, но вѣрвайте ме че нема да престана, додѣто ми се не обречете за едно отъ двѣтъ, или че ште да земете сестра ми, или штемъ се биемъ.

Сган. Бе брате, немамъ намѣрение да направи, нито едното нито другото.

Алс. Рѣшително?